

799 quid^a cui^b rei conveniat. Propria nomina sunt in Christo: 'unigenitus, primogenitus, deus, Dei filius, et dominus Iesus Christus'. Significativa nomina sunt propter quasdam actiones, quae complete sunt in illo: 'leo, lapis, ovis, vitulus, vermis', et alia^c plurima, quae ratione discernenda sunt.

1. Ioh. 4, 9.
Matth. 1, 25.
Apoc. 5, 5.
Eph. 2, 20.
Act. 8, 32.

Dicit prefatus venerabilis Felix Hispaniae^d doctores Christum adoptivum solitos esse nominasse. Sed illos doctores nos non legimus, neque ad nos illorum scripta^e pervenerunt. Et si dixerint^f, forte simplex ignorantia eos defendit a mucrone anathematis; non pertinax erroris defensio excommunicationis^g percutit gladio^h. Maior quoque auctoritas doctorum totius mundi debet esse, quam paucorum in Hispaniaⁱ. Igitur beatus Isidorus^k, cui nihil Hispania^l clarius habuit², multa nomina ponit de deo Christo in ethimologiis^m vel aliis scripturis suis; sed in nullo loco invenimus eum adoptivum vel nuncupativum deum Dei filium Christum nominasse. Sed semper universalisⁿ sanctae Dei ecclesiae in catholica fide eum consentire invenimus.

Si vestra vero pietas et bona voluntas, quam habetis in Christi^o caritate, hanc epistolam perlegere curaverit, et vobis placuerit communicatio sanctae fidei nobiscum et ut sermonem saepius faciamus inter nos familiarem, plura vobis de ratione orthodoxe fidei et aecclesiastica^p pace et sancta unitate, miserante deo Christo vero deo et proprio filio^q Dei, dirigere curabimus^r. Haec interim pauca ex caritatis fonte dictavimus; optantes^s vos ubique in omni sanctitate et unitate pacifica proficere coram Deo et hominibus.

Vos vero communiter obsecro in calce huius epistolae, sacratissima lumina Hispaniae^t, ut memoriam nostri in sacrosanctis vestris orationibus habere dignemini. Vos vero, sanctissimi patres, quos Deus rectores populi sui constituit, per dona sancti Spiritus in omni sapientia^u catholicae pacis et in caritate Christi dei proficere optamus^v. Dilectissimi patres, fratres, et filii in Christo domino nostro, valete in perpetuum.

Qui legat^w, feliciter legat et veraciter intellegat et fideliter credat quae dicta sunt, quatenus aeternaliter regnare mereatur cum eo, de quo nobis sermo est, salvatore^x nostro deo vero et vivo, domino Iesu Christo.

167.

Alcvinus Arnonem archiepiscopum Salisburgensem de vita aeterna monet; eumque se in monasterio Sancti Amandi frustra quaesivisse dolet. 799 Febr. ex.

Codd. T fol. 75—75', S 1a fol. 114'—116, S 1b fol. 195—196 (S 1* fol. 15—17), B fol. 74—75, Q fol. 127—127', K 1 fol. 54'—55', K 2 p. 159—161, A 1* p. 118—119 nr. 75^a.*

Edd. C 35, Q 66, F 86, J 109. — Migne col. 315.

a) quod P. b) cuique Pa. c) talia Pa. d) Spanie Pa. e) om. P. f) dixer Pa. g) et communicationis Pa pro exc. h) gladius P. i) Spania Pa. k) Ysidorus Pa. l) Ispania P; 35 Spania Pa. m) thimologiis Pa. n) universali Pa. o) xp̄o P. p) ecclesiasticę Pa. q) filio filio P. r) curavimus P; curaverimus Pa, Q. s) obtantes P. t) Ispanie Pa. u) sapientiae P. v) obtamus P. w) legit Pa. x) salvatori Pa.

167. a) Lemma: Albinus Germano episcopo Aquileiae K 1; Albinus ad Aquilam antistitem T*.

1) Adv. Felic. l. II c. 3: cum paucis Hispaniae non dico doctoribus, sed veritatis desertoribus; l. VII c. 13: nos enim Romana plus auctoritate quam Hispana . . fulciri desideramus; Adv. Elip. I c. 13: in sola Hispania perpauci musitatores; l. II c. 2: cum tuis paucis mussitatoribus, non doctoribus (Opp. I, 803. 857. 880. 906). 2) Adv. Felic. l. II c. 7: clarissimus Hispaniae doctor b. Isidorus; Adv. Elip. l. II c. 8: Isidori clarissimi doctoris non solum Hispaniae, verum etiam cunctarum Latinae eloquentiae ecclesiarum; l. III c. 19: b. Isidorus lumen Hispaniae (Opp. I, 806. 891. 904). 3) Lib. VII c. 2,